

متن پرسش

سلام استاد عزیز: از آن جای که یکی از فرایض موکد در اسلام «صله رحم» است که احادیث بلند پایه ای توسط ذوات مقدس معصومین سلام الله علیهم پیرامون آن ذکر گردیده، بنده همیشه این دغدغه و نگرانی را داشته ام که آیا این واجب را آن طور که مورد رضایت الهی است انجام داده ام یا خیر، لذا گفتم برای این که این مسئله ذهن بنده را مشغول نکند با طرح سئوالات و نکاتی که ان شاء الله حضرتعالی با ذکر جزئیات و مصادیق آن می فرمایید از این دل مشغولی خارج شوم ان شاء الله تعالی، البته شایان ذکر است که متأسفانه به دلیل این که مردم نسبت به هم انتظارات خاصی را دارند و گاه افراد هم شکننده هستند شاید این مسائل امروزه بیشتر مطرح باشد. ۱. سوال مهم بنده این است که حدود معاشرت ما صرفاً با اقوام درجه ۱ مانند خاله، عمه، عمو و دایی چگونه باید باشد؟ مثلاً بفرمایید چند ماه یک بار یا چند هفته یک بار. ۲. هر چند بنده خیلی کم شنیدم یا اصلاً نشنیدم ولی گویا محبت به اقوام در روایات وارد گردیده حضرتعالی با چند مثال محبت به اقوام درجه ۱ و ۲ را بیان نمایید؟ ۳. استاد بعضی اقوام ما انتظارات خاصی را دارند آیا ما مکلف به اجابت کردن آن انتظارات هستیم؟ البته این انتظارات به نوعی علاقه به محبت و توجه کردن می باشد. ۴. فارغ از این که معاشرت با اقوام اعم از درجه ۱ و ۲ با هر نوع مذهب و روشی طبق روایت واجب هست آیا نوع توجه و برخورد و محبتی که اساساً آنها نسبت به ما دارد آیا باید تفاوت گذاشت؟ استاد البته خود خداوند فرموده که هر کس رابطه اش را با من اصلاح کند من هم رابطه اش با مردم را اصلاً می کنم اگر نظری پیرامون این بیان داشتید بفرمایید. با تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- در حدی که عرف بگوید از احوالات هم با خبرید و نسبت به هم ارادت دارید ۲- محبت به اقوام به معنای احترام به آنها و احترام به خواست‌های شرعی آنها است ۳- به صرف وظیفه در عین احترام به آنها ۴- حتی با آنهایی که چندان مقید به دین نیستند، نباید قطع رحم کرد مگر آن‌که معاند نسبت به اسلام و دیانت باشند. موفق باشید